

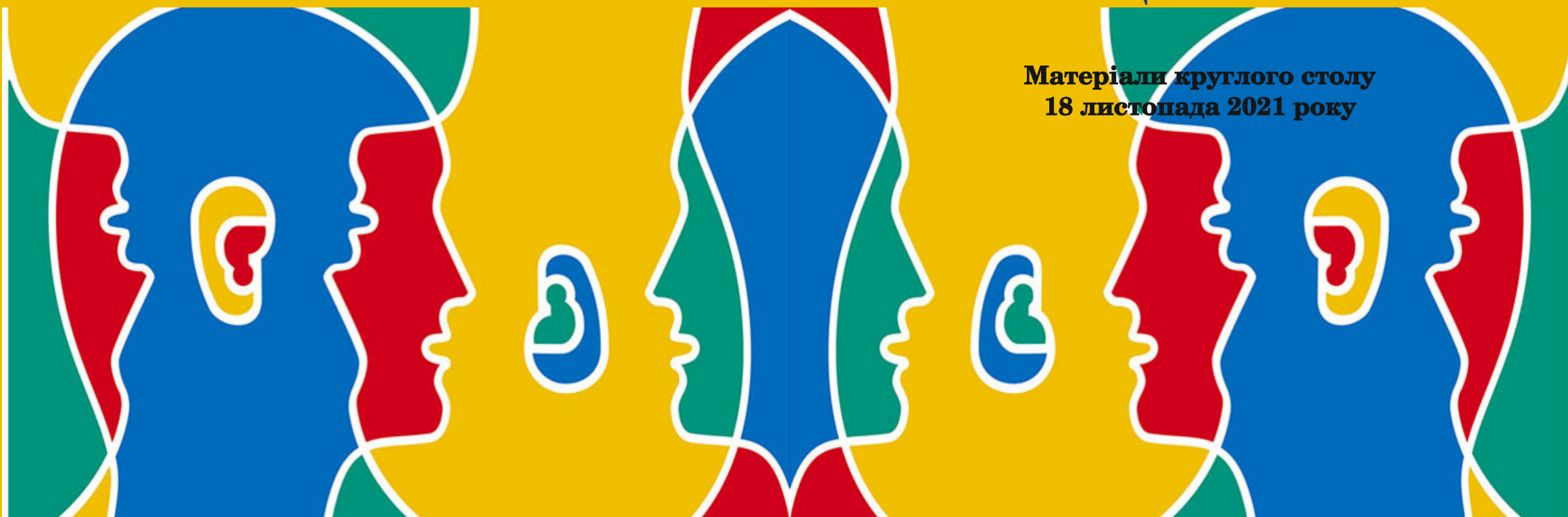

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО: СОЦІАЛЬНО-
ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У
КОНТЕКСТІ РЕФОРМАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

**Матеріали круглого столу
18 листопада 2021 року**

**м. Одеса
2021**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ
ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Одеса
ОДУВС
2021

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова комітету:

Надибська Оксана – завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін, доктор філософських наук, професор.

Координатор:

Члени комітету:

Пальшков Костянтин – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Варинський Владислав – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Нівня Ганна – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат філософських наук.

Домброван Наталія – начальник відділу організації наукової роботи Одеського державного університету внутрішніх справ, майор поліції.

*Рекомендовано до друку рішенням відділу організації наукової роботи
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 5 від 26 листопада 2021 р*

Л937 Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті
реформаційних процесів в Україні: матеріали круглого столу 18 лист.
2021 р. / Одеса: ОДУВС, 2021. –168 с.

Матеріали круглого столу «Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні», присвяченого всесвітньому дню філософії. Тематика круглого столу охоплює дослідження проблем забезпечення, реалізації та захисту прав людини в Україні в контексті сучасних суспільно-політичних процесів.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір,
точність наведених фактів, цитат, галузевої термінології, інших відомостей.*

УДК [101.1+340+316](477)(063)

©ОДУВС, 2021

ФІЛОСОФСЬКО ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ

Ісмайлова Д.А.,

аспірантка 1 курсу

Одеського державного університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: **Берназ Павло Васильович**, к.ю.н.*

Даною статтею розглянуто проблеми правового та філософського аспекту правозахисної діяльності адвоката. Метою статті є зосередження уваги на правових та філософських передумовах діяльності адвоката щодо захисту прав і свобод людини та громадянина. Проаналізовано головну передумову для правозахисної діяльності – соціальні (юридичні) конфлікти. Крім цього, звернуто увагу на необхідність захисту прав самого захисника (представника) у цьому процесі.

Різні аспекти філософії захисту прав людини та досліджують такі українські та закордонні правознавці, як В. Албул, М. Баймуратов, А. Берлач, Н. Бордун, М. Братасюк, В. Брюггер, О. Г. Данильян, В. Сущенко, Ю. Тихомиров, В. Шемчук, та інші.

Деякі вчені вважають, що захист прав людини – проблема, що ніколи не втратить своєї актуальності. Вважаємо дане формулювання не зовсім точним. Захист прав людини – це чи не найважливіше завдання для українського суспільства й держави України, для усіх спеціалізованих та спеціальноуповноважених органів, президента, недержавних правозахисних установ кожної правової держави. Вважаємо, що держава в якій захист прав людини позиціонується як проблема, та в якій превалує державоцентричний підхід до внутрішньої політики ніколи не наблизиться до високих міжнародно-правових стандартів захисту прав людини. Наразі, у розвинутих країнах наявна тенденція збільшення обсягу обов'язків держави над обсягом прав щодо її громадян.

З цього приводу, колишній Генеральний секретар ООН К. Аннан зазначив, що «держави повинні міцно усвідомити свою подвійну роль в нашому глобальному світі. На додаток до своєї самостійної відповідальності, яку кожна держава несе щодо свого суспільства, держави спільно є гарантами нашого спільного життя на цій планеті... Немає жодного гравця, здатного конкурувати або замінити державу» [5, 13].

Неможливо не погодитись із думкою вченого М. Братасюка, про необхідність подолання легістського трактування правового захисту, яке зводиться до проблеми законодавчого закріплення прав людини та фактично ототожнюється із захистом «букви закону». Як влучно зазначено вченим, державоцентристська філософія захисту права не сумісна із сучасною філософією прав людини, тому має бути замінена гуманістичною філософією правового захисту. Наразі, вираз «Буква закону та дух закону» є ідеоматичною антитезою, тобто стійким, неподільним зворотом мови, що включає в себе протиставлення [2].

Однією із центральних правозахисних інституцій є адвокатура - недержавний інститут, на який покладено обов'язок захищати права людини. Статтею 59 Конституції України саме за адвокатурою закріплено правозахисну діяльність, яка полягає у забезпеченні права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах [1].

На думку деяких вчених, з якою ми погоджуємось, правозахисна діяльність полягає в наданні кожному громадянину, а також юридичним особам, іноземцям і особам без громадянства правової допомоги в спірних питаннях із охорони права, захисті фізичних осіб від обвинувачення та державному гарантуванні охорони прав громадян правозахисними органами. Це одне з конституційних благ, фактор активної участі юридичних і фізичних осіб у правовому житті [3, 20].

Також, адвокатура має розглядатись як невід'ємна частина механізму відправлення правосуддя, що взаємодіє з державою та інститутом громадянського суспільства для досягнення цілей справедливого правосуддя та виконує суспільно значущі публічно-правові функції. Згідно зі ст. 3 Конституції України, "Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю», діяльність адвоката регулюється Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». [1]

За своєю соціальною природою, правозахисна діяльність, а отже, і діяльність адвоката завжди передбачає наявність певного соціального конфлікту, який попередньо виник у клієнта із іншим суб'єктом права. Суть даних конфліктів полягає у різності поглядів та інтересів суб'єктів застосування права, у різності праворозуміння у органів державної влади та громадян, інших фізичних осіб, юридичними особами, а також обумовлено різними, іноді діаметрально протилежними, цілями, мотивами та цінностями.

У сучасній юридичній літературі відсутня єдина дефініція поняття «юридичний конфлікт». Погоджуємось із вузьким розумінням даного поняття, запропонованого Ю. Тихомировим, за думкою якого, юридичний конфлікт – це об'єктивно існуючі протиріччя між двома або кількома правовими нормами, що належать до єдиного предмета правового регулювання[4, 230–234].

Таким чином, адвокат, у своїй діяльності з надання правової допомоги, існує в умовах підвищеного стресу та може бути підданий додатковому негативному впливу, викликаного тиском з боку протиправних осіб, які порушують законні права та інтереси клієнта, а іноді і самого адвоката (захисника, представника). Та з розвитком суспільства, адвокату вже недостатньо бути лише правознавцем, стратегом, оратором, йому необхідно бути ще й медіатором, який у можливих випадках знаходить не компроміс, а саме правовий консенсус, як більш якісний результат, в інтересах свого клієнта, яке має за результат відстоювання вищих ідеалів конституційних засад демократії та захисту прав людини.

Таким чином, адвокатуру можна визнати інститутом, що забезпечує гармонійне формування таких соціальних феноменів, як правова держава і громадянське суспільство, еволюція яких пов'язана у тому числі і з перспективами розвитку адвокатури. Органи державної влади та адвокатури повинні взаємодіяти на основі партнерства та об'єднання зусиль в умовах побудови правової держави і формування громадянського суспільства в Україні, що передбачає відсутність підпорядкованості один одному, наявність кореспондуючих прав і обов'язків, взаємної відповідальності за порушення умов партнерства, не створюючи додаткових штучних перепон один для одного. Для виконання таких дій пропонується поступово відходити від легістського трактування правового захисту, та віднайти вірен співвідношення «духу закону» та «букви закону». Виявляється необхідним закріпити у законодавстві низку положень, спрямованих на вдосконалення механізмів забезпечення незалежності адвокатів, підвищення гарантій їх захищеності, гарантування рівноправності сторін у судовому процесі. Також, з метою розвитку правозахисної діяльності адвоката, вдається необхідним встановити для адвокатів обов'язкове проходження курсів з медіації в рамках підвищення кваліфікації в органах НААУ.

Література:

1. Конституція України [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – с. 141. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> ;
2. Братасюк М.Г. Філософія захисту прав людини з позицій сучасного правового мислення;
3. Судова, правоохоронна та правозахисна системи України : підруч. / С. В. Албул, М.О. Баймуратов, А. І. Берлач та ін., за заг. ред. д. ю. н., проф. С. О. Кузніченка. – Одеса : ОДУВС, 2012. – 402 с.
4. Тихомиров Ю. А. Коллизионное право: учеб. и науч.-практ. пособ. М., 2003. 394 с.
5. Annan K. WethePeoples – TheRoleoftheUnitedNationsinthe 21stCentury [Електронний ресурс] / K. Annan / U.N.officialwebcite. – 3. 04. 2000. Режим доступу: <http://www.un.org/News/Press/docs/2000/20000403.ga9704.doc.html> стр 13.

ЗМІСТ

Андоній І. О., Надібська О. Я. ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	3
Андоній І. О., Надібська О. Я. МІСЦЕ І РОЛЬ ПОЛІЦІЇ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ	6
Баймуратов М. М., Волошин Ю.О. КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ІМПЕРАТИВ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	9
Баймуратов М. О. МУНІЦИПАЛЬНІ ПРАВА ЛЮДИНИ: ІДЕНТИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЯК НОВОЇ КОНСТАНТИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА	13
Бакаленко М., Надібська О. Я. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ЖИТТЯ	17
Бахметєв А. Є. Наумкіна С. М. ВИБОРЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	20
Бевзюк Н. П. ХРИСТИЯНСЬКІ ЕТИЧНІ ЦІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ПРАВ ЛЮДИНИ	22
Безродна А. В. СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНУ «ГЛОБАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ» І ОБУМОВЛЮЮЧІ ЙОГО ЧИННИКИ.....	25
Березовський С., Надібська О. Я. ПРАВОВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЯК ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ.....	29
Бобровник Д. О. МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ТА ЇХ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ГЛОБАЛІСТСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	32
Варинська А. М., Грудок-Костюшко М. О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МОВИ ПРАВА	37
Варинський В. О. ПРОБЛЕМИ НАРКОМАНІЇ В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИМІРУ В УКРАЇНІ	39
Воропай С. В., Наумкіна С. М. РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕ- РИТОРІЇ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ	42
Гайдаснко М., Яшкіна О. І. МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТАРГЕТУВАННЯ В ПОЛІТИЧНОМУ МАРКЕТИНГУ	44

Гайдасенко П. Л., Наумкіна С. М. СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОГО ХАРИЗМАТИЧНОГО ЛІ- ДЕРСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	46
Галигін О. С., Міцул А. О., Чернов О. М., Онищук В. М. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР ПРАВА.....	49
Гаманюк Л. О., Матвєєва Л.Г. КОНСТИТУЦІЙНИЙ ТА ЮРИДИЧНИЙ ОБОВ'ЯЗОК В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВІ.....	51
Гедікова Н. П., Войнова Е. О. ЕЛЕКТРОННА ДЕМОКРАТІЯ ЯК СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗА- ЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКО-ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ І СВОБОД В ІНТЕРНЕТ-ЕПОХУ	54
Деревянкін С.Л. УКРАЇНСЬКА ПРАВОВА РЕАЛЬНІСТЬ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗРУ- ШЕНЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ШКОЛИ ПРАВА.....	57
Дулгер В. В. СОЦІАЛЬНА КООРДИНАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ.....	60
Дяченко О. В. ЗНАЧЕННЯ НОВИХ ТИПІВ ЗМІ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОГО СОЦІУМУ ЯК ПОТУЖНОГО ІНСТРУМЕНТУ СПРИЙНЯТТЯ ТА ЗМІНИ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЙСНОСТІ.....	62
Ієремія В., Музиченко Г. В. ЗАСТОСУВАННЯ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ВИЗНАЧЕННІ ЕЛЕКТОРАЛЬНИХ ВПОДОБАНЬ ВИБОРЦІВ	65
Ізбаш К.С., Славінська І.В. ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	68
Ісмайлова Д.А., Берназ П. В. ФІЛОСОФСЬКО ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПРАВАЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	71
Каменчук Т. О. ДІЇ УРЯДІВ В ПЕРІОД КОРОНОВІРУСНОЇ ПАНДЕМІЇ	74
Каретна О.О. ПРОБЛЕМИ ВІКОВОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ.....	77
Карпенко М. В. ДЕРЖАВА І ПРАВО: НЕВИРІШЕНА ПРОБЛЕМА	79
Компанієць М. М., Баймуратов М.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ ПОЛІ- ТИКИ В КОНТЕКСТІ НАДАННЯ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯ- ДУВАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПЕРВИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ЧЛЕ- НАМ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	81

Кофман Б. Я. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУСУС ЛЮДИНИ, ОСОБИСТОСТІ ТА ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (ДО ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ТА РОЗУМІННЯ)	85
Кумеда Т. А. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОСМИСЛЕННЯ ФЕНОМЕНУ ПРАВА	89
Малишенко Л. О. УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	92
Мельник О. В., Проноза Р. О. ІСТОРИКО ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ: ПРАВА ЛЮДИНИ	95
Мороз В., Музиченко Г. В. СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ СУЧАСНИХ ДЕРЖАВ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	97
Музиченко Г. ВЗАЄМОДОВІРА МІЖ УЧАСНИКАМИ МІСЦЕВОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ ЯК КРИТЕРІЙ СТАЛОСТІ ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	99
Надибська О. Я. ПРИОРИТЕТНІ НАРЯМИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ	101
Наумкіна С. М., Довбиш М. О. СОЦІАЛЬНО-МЕДИЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ У СФЕРІ ПАЛІАТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ЯК ЕЛЕМЕНТ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ДЛЯ УКРАЇНИ	103
Наумкіна С. М., Євченко Р. І. ІНСТРУМЕНТАЛІЗАЦІЯ ЛОБІЗМУ В ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	106
Нерубаська А. О. СТРАХ ТА ЙОГО ПРОЯВИ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ: СИСТЕМНИЙ АСПЕКТ	110
Нівня Г. О. ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ СВОБОДИ В ДОБУ СВІТОВОЇ ПАНДЕМІЇ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКА РЕФЛЕКСІЯ	112
Онищук В. М. НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ В СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ УКРАЇНИ	113
Павлега О. С. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ЛОГІКИ В СОЦІОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	116
Пастух І., Надибська О. Я. ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ТВОРЕННІ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	119

Посторонко І. Г., Баймуратов М.О. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ МУНІЦИПАЛІЗМУ ЯК ПРИРОДНА КОНЦЕПЦІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ	122
Потапчук Г. В. НОВЕЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	126
Проноза І., Жестікова М. К. ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНФОРМАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТА ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН	129
Ростецька С., Проноза О. ВПЛИВ COVID-19 НА ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА	132
Семенченко М., Наумкіна С. М. ПОЛІТИЧНИЙ АБСЕНТЕІЗМ В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРОЦЕДУРНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	134
Тараненко К., Музиченко Г. В. ПРАВА ЛЮДИНИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО – ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ	137
Тимошенко Ю., Пальшков К. РЕГУЛЮВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ ІМІГРАНТІВ У ЄВРОПІ	139
Ткаченко Н., Ростецька С. ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	141
Ткачук Ю. В. ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ МІГРАНТІВ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	143
Хван Р. М., Баймуратов М.О. РОЗВИТОК ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА МОДИФІКАЦІЮ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	146
Хвостікова О., Музиченко Г. В. ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ПОЛІТИЧНІЙ КОРУПЦІЇ В КРАЇНАХ ЄС	152
Чорнолуцький Р. В. КОНСТИТУЦІЙНЕ НОРМО/ЗАКОНОПРОЄКТУВАННЯ ЯК ЗАСТАВА ЯКОСТІ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ОСОБИСТИХ І КОЛЕК- ТИВНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	154
Швець С. Л. ЧИННИКИ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ КРАЇН-ДОНОРІВ ТА КРАЇН-РЕЦИПІЄНТІВ	158
Ямчук П. ТРАКТУВАННЯ ОКРЕМИХ БАЗИСНИХ ЗАСАД ФІЛОСОФІЇ УКРАЇНСЬ- КОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В'ЯЧЕСЛАВОМ ЛИПІНСЬКИМ І ДМИТ- РОМ ДОРОШЕНКОМ(погляд з ХХІ століття)	160

Наукове видання

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Підписано до друку 26.11.2021. Формат 60х80/16. Папір офсетний.
Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий. Ум. друк .арк. 9,8
Наклад 50 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.